

דף עז.

עין משפט א.ב.

או"ה סימן שעב פעיף ו

עין לעיל דף עז: עין משפט אות ד.

או"ה סימן שמו פעיף א

א. מן התורה אינו חייב בהוצאה אלא המכניס מר"ה לרה"י או המוציא מרה"י לרה"ר, וכן המושיט וזורק מאחד לשני מ, אבל חכמים אסרו גם מכרמלית לרה"י או לרה"ה או מהם לכרמלית. אבל ממקום פטור מותר להכניס ולהוציא מ ממנו לרה"י ולרה"ה ומהם לתוכו.

ב. העומד ברה"י ומוציא או מכניס או מושיט או זורק לרה"ה דרך מקום הפטור או להיפך חייב, וכן לא יעמוד אדם על מקום הפטור ויקח חפץ מידו של אדם שעומד ברה"ה ויתן אותו לידו של מי שעומד ברה"י או להיפך.

ג. להחליף מקום חפץ דרך מקום פטור מרשויות דרבנן יש אוסרים ק, ויש מתירים.

מ. שבת דף ו' ודף צ"ו, ועיין בסי' שמ"ז ובמ"ב ס"ק ח' לענין מושיט מרה"י לרה"י ורה"ה באמצע.

נ. שהכרמלית דומה קצת לרה"ה שאין בה מחיצות, ומ"מ לאו ר"ה כיון שאין רבים הולכים שם ואסרו גם מרה"י לכרמלית ולהיפך שלא יבאו להתיר מכרמלית לרה"ה וחדא גזירה היא, מ"ב אות ב'.

ס. וכן להושיט ולזורק.

ע. היינו שהיה עומד והלך והוציא או הכניס או נשאר עומד במקום זורק או הושיט מרה"י לרה"ה או להיפך חייב דכיון שעשה עקירה ברשות היחיד והנחה ברה"ה או להיפך, ודוקא שלא עמד במקום פטור דאל"כ פטור דעשה ההנחה במקום פטור, ומ"מ אסור גם כך מדרבנן. מ"ב אות ה'.

פ. לאו דוקא המילה "וכן" דכאן אין חיוב כיון שהוא בעצמו עומד במקום פטור נעשה כמו שהניח מעט שם החפץ, אלא רק איסור דרבנן, מ"ב אות ו'.

צ. או מקרקע רשות הרבים לקרקע רה"י.

ק. ס"ל דאין לחלק בין רשויות מן התורה לרשויות מדרבנן והוי גזירה חדא, והי"א ס"ל דהוי גזירה לגזירה ברשויות דרבנן. וע"פ הכלל דהלכה כו"ש בתרא דעת מר"ן השו"ע להתיר ברשויות מדרבנן רק שיש להחמיר לכתחילה לחוש לאוסרים. כה"ח אות י"ז.

עין משפט ג.

או"ח סימן שעב פ"ה ו

י. אם היה הכותל גבוה לאחת החצרות עשרה, ולשניה אינו גבוה עשרה, חצר שאינו גבוה לו עשרה מותר להשתמש בו אפי' בכלים ששבתו בבתים^ר, והחצר השניה שגבוה לה הכותל עשרה אסור לה להשתמש בכותל אפי' בכלים ששבתו בחצר^ש, ובלבד שיהיה הכותל רחב ד"ט, אבל אם אינו רחב ד' מותר לשתייהן להשתמש אפי' בכלים מן הבתים ואפי' ערבה כל אחת לעצמה משום דהוי מקום פטור.

עין משפט ד.

או"ח סימן שעב פ"ה פז

מז. כב. חריץ שבין ב' הצירות^ח עמוק עשרה ורחב ארבעה, אינם יכולים לערב יחד, אפי' החריץ מלא תבן^א וקש כל זמן שלא ביטלם שם. אבל אם החריץ היה מלא עפר וצרורות אפי' בלא בטלן, צריכים לערב יחד.

הגה: י"א דאם מילאם פירות^ב בסתמא ביטלם, דדרכם לעשות שם אוצר.

עין משפט ה.

או"ח סימן שעב פ"ה ט

טו. בנה אצטבא למטה^ג ליד הכותל המשותף ע"מ למעטו מגובה עשרה, אם יש באצטבא ד' טפחים אורך במשך הכותל וגם בולטת ד' מועיל להשתמש בכל הכותל^ה, אבל אינו חשוב כפתח לערב יחד

- ר. והיינו בערבה לעצמה, דאל"כ אסור לה מבית לחצר וכ"ש למחיצה, מ"ב אות נ'.
- ש. כיון שלחבירו מותר מבית למחיצה זו הוי כחצרו, ואם ישתמש גם במחיצה ויהיה רשות לשניהם יאסר לראשון להוציא מבית למחיצה כיון שערכו כל אחד לעצמו, וע"כ נותנים התשמיש לזה שנוח לו התשמיש יותר והשני אסור, מ"ב אות נ"ב.
- ת. לכל אורך החצירות דאם יש מקום ד' טפחים שאין בו חריץ א"כ הוי פתח בניהם, ויכולים לערב יחד, מ"ב אות קי"ח.
- א. ומיירי בראוי למאכל בהמה דאם סרוח בטל שם, ודינו כעפר.
- ב. בפירות טבל דאינם ניטלים שם בשבת, מ"ב אות קכ"ה, מהגר"א.
- ג. היינו ביום חול וחברה לקרקע דאם לא כן הוי דבר הניטל.
- ד. ובגבה כל שהוא למעט העשרה.
- ה. דלזה השימוש בנחת עי"ז, אבל אם גם השני עשה אצטבא מצד השני שניהם אוסרין זה על זה, מ"ב אות פ"א.

עד שיגיע לראש הכותל, ואם אין בה ד' על ד' אינה מועילה גם להשתמש בכותל כנגדה.

עין משפט ו. או"ח סימן שעב סעיף ח

ה. יד. עקר חוליה מראש הכותל למעטו מגבה עשרה, אם יש בה משך ד' טפחים, מועיל בין לעשותו כפתח לערב יחד, בין לענין שיכול להשתמש בכל הכותל, ואם אין לחוליה ארבעה אינו חשוב כפתח לערב יחד, וכן לא מועיל להשתמש בכל הכותל, ואינו משתמש אלא כנגד מקום שנתמעט י.

עין משפט ז. או"ח סימן שעב סעיף י

י. טז. כפה כלי שיש בו ד' על ד' וגבוה כל שהוא ומיעט ע"י זה גבהו של הכותל מעשרה, מותר להשתמש כנגד המיעוט, והוא שחיבר הכלי בטיט.

דף עז:

עין משפט א. יו"ד סימן רצו (כלאי זרעים) סעיף יא

יא. יא. הטומן אגודות לפת וצנון וכיוצא בה תחת האילן אפילו תחת הגפן אם היו מקצת העלין מגולין אינו חושש, שהרי אינו רוצה בהשרשתן ואם אינם אגודה או שלא היו העלין מגולין חושש משום כלאים.

עין משפט ג. או"ח סימן שיא סעיף ח

ה. ח. טלטול מן הצד מותר לצורך דבר המותר, ע"כ צנון שטמן אותו.
ו. עיין מ"ב אות ע"ו ששם לאחד תשמישו בנחת.

בקרקע ומקצת עליו מגולים ז' ולא השריש וגם לא נתכוין לזריעה ח'
 מותר לנוטלו אע"פ שבנטילתו מזיז העפר ממקומו ט', ואע"פ שהוסיף
 מחמת לחות הקרקע מותר.

הגה: אפי' הניחו שם מבעוד יום שישאר שם כל השבת אין באוכלין משום
 בסיס לדבר האסור י'.

ח. ט. טלטול בגופו כ' אפי' לצורך דבר האסור מותר, ע"כ קש שעל המטה
 שסתמו מוקצה להסקה ל' מותר לנענעו בגופו מ', ואם הניח על הקש
 מבעוד יום כרית או מצעים נ' מנענעו אפי' בידו שהרי הכינו מבעוד יום
 לשכב עליו.

הגה: וה"ה אם חשב לשכב עליו.

עין משפט ד.ה.ו. או"ח סימן שעב סעיף ח

ח. יב. כותל שבין שתי חצרות גבוה עשרה לשניהם, והעמיד אצל הכותל
 סולם רחב ארבעה טפחים וכן שכנגדו העמיד סולם בחצר השניה
 אפי' אין הסולמות מכוונות זה כנגד זה ממש אלא בתוך ג' טפחים
 שניהם נחשבים כפתח פ'.

- ז. דאם לא כן אסור לתחוב בהן מחט כמו בסעיף ט' משום דעושה גומא, לא כן בקש
 ותבן, ב"י.
- ח. וי' לא כן בחטים דבסי' ש"י סעיף ב' דאפי' נתכוון לזריעה מותר, עיין בכה"ח אות
 ס"ד.
- ט. דהוי טלטול מן הצד לצורך דבר המותר.
- י. דאדרבה העפר משמש בסיס לאוכל, מ"א ס"ק כ"ג.
- כ. וי' או באחד מאבריו, ומקילין בו יותר מטלטול מן הצד, וע"כ מותר אפי' לצורך דבר
 האסור. כה"ח אות ס"ח מאחרונים.
- ל. ובמקום שאין מסיקין בו סתמו מותר ואפי' ביד מותר לטלטלו דעומד למאכל בהמה.
- מ. לצורך שכיבה אבל שלא לצורך כלל אסור גם בטלטול בגופו. כה"ח אות ע"א, ואם
 רוצה להוציאו משם כדי לשכב על המטה עצמה מותר בטלטול מן הצד לצורך דבר
 המותר, אפי' עומד להסקה. שם.
- נ. אפי' לא שכב עליהם מבעוד יום כך משמעות השו"ע. כה"ח אות ע"ב.
- ס. וי' ואם רצו מערבין יחד, וצ"ל שהסולמות מגיעים עד לראש הכותל או בפחות מג'
 טפחים סמוך לראש הכותל.

אם הסולמות רחוקים זה מזה יותר מג' טפחים אם הכותל רחב ד' טפחים עדיין נחשבים כפתח ^ע, אבל אם אינו רחב ד' לא נחשב כפתח.

ה. יג. סולם שאמרו היינו שיש לו ד' שליכות ולא פחות מזה, אלא א"כ כבד שאז כבדו קבעו ^פ. ואם אין הכותל גבוה אלא עשרה וזוקף סולם גבוה שבעה ומשהו במשך ד' טפחים ^צ אצל הכותל, זה מתירו להשתמש עליו בין לערב יחד, כיון שלא נשאר ג' טפחים עד ראש הכותל.

ה. יד. עקר חוליה מראש הכותל למעטו מגבה עשרה, אם יש בה משך ד' טפחים, מועיל בין לעשותו כפתח לערב יחד, בין לענין שיכול להשתמש בכל הכותל, ואם אין לחוליה ארבעה אינו חשוב כפתח לערב יחד, וכן לא מועיל להשתמש בכל הכותל, ואינו משתמש אלא כנגד מקום שנתמעט ^ק.

עין משפט ז. או"ח סימן שעב סעיף יא

יא. יז. גם איצטבא על איצטבא שבאחת מהן ד' על ד' מאפשרת להשתמש על הכותל ^ר מ"מ לא עושה כדין פתח לערב ביחד בין ב' החצרות.

- ע. כיון שהוא רחב ד' בעביו נח להשתמש עליו, ויכול להוליך מסולם לסולם דרך הכותל.
- פ. ה"ה אם קבוע במסמרים לכותל אפי' בפחות מד' שליכות.
- צ. היינו ברוחב הסולם שזהו שיעור פתח, והעמודים של הסולם שמחזיקים השליכות מצטרפין לשיעור זה, מ"ב אות ע"ב.
- ק. עיין מ"ב אות ע"ו ששם לאחד תשמישו בנחת.
- ר. אבל אם גם השני מהצד שלו עשה כן אוסרין זה על זה וגם עליו, מ"ב אות צ"א.